

ΓΡΑΠΤΕΣ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 2015

ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΤΑΞΗ: Γ΄

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : 05.06.2015

Βαθμός :

Ολογράφως :

ΧΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 2 ώρες
(07:45-09:45)

Υπογραφή Καθηγητή/τριας:.....

Ονοματεπώνυμο:.....

Τμήμα:

ΟΔΗΓΙΕΣ:

1. Το εξεταστικό δοκίμιο αποτελείται από δύο (2) μέρη.
2. Δεν επιτρέπεται η χρήση διορθωτικού υγρού ή ταινίας (Tipp – ex)
3. Το εξεταστικό δοκίμιο αποτελείται από δέκα (10) αριθμημένες σελίδες.
4. Να απαντήσετε σύμφωνα με τις οδηγίες που δίνονται σε κάθε μέρος.
5. Τα ερωτήματα να απαντηθούν **με μπλε στυλό στο εξεταστικό δοκίμιο.**

Να απαντήσετε σε όλα τα μέρη και σε όλα τα ερωτήματα

ΜΕΡΟΣ Α΄: ΓΛΩΣΣΑ

ΜΟΝΑΔΕΣ: 14

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

Σημασία ξένων γλωσσών

Οι γλώσσες είναι οι γέφυρες που ενώνουν τους λαούς και τους πολιτισμούς και στη μικρή Κύπρο, εργαζόμαστε προς αυτή την κατεύθυνση, δήλωσε σήμερα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Παιδείας Νίκος Τορναρίτης, προσφωνώντας τον Ευρωπαϊό Επίτροπο Πολυγλωσσίας Λεονάρντ Ορμπαν.

Καλωσορίζοντας τον Επίτροπο, στην ομιλία του, ο κ. Τορναρίτης είπε ότι το γεγονός ότι η Κύπρος είναι ένας τουριστικός προορισμός, συνέβαλε στο να γνωρίζουν σχεδόν όλοι πέραν της μητρικής μας γλώσσας και μια ξένη γλώσσα, κυρίως την αγγλική. «Τα τελευταία χρόνια προωθείται από το εκπαιδευτικό μας σύστημα η εκμάθηση και άλλων ξένων γλωσσών πέραν της αγγλικής, όπως είναι τα γαλλικά, τα γερμανικά, τα ισπανικά, τα ιταλικά, τα ρωσικά και τα τουρκικά».

Ανέφερε ότι η ικανότητα επικοινωνίας σε πολλές γλώσσες αδιαμφισβήτητα αποτελεί μεγάλο πλεονέκτημα για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης γιατί με αυτό τον τρόπο ανοίγονται νέοι πνευματικοί ορίζοντες, καλλιεργείται η παιδεία, η δημιουργικότητα, η οικονομική ανάπτυξη, η ανταγωνιστικότητα και η κινητικότητα των πολιτών σε άλλες χώρες. Με την πολυγλωσσία, είπε, θα μπορέσει να επιτευχθεί ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση σε σχέση με τη Στρατηγική της Λισαβόνας για περισσότερη ανάπτυξη και απασχόληση.

Η πολυγλωσσία, συνέχισε ο κ. Τορναρίτης, δε βοηθά μόνο την επικοινωνία και την οικονομία, αλλά συμβάλλει στην κοινωνική συνοχή και στον διαπολιτισμικό διάλογο.

Επεσήμανε ότι εδώ και **καιρό** προωθείται από το εκπαιδευτικό σύστημα, η εκμάθηση ξένων γλωσσών από τη μικρή ηλικία. Ειδικότερα η εκμάθηση των αγγλικών είναι υποχρεωτική στην τετάρτη τάξη του δημοτικού. Στα πλαίσια όμως της λειτουργίας του θεσμού του ολοήμερου δημοτικού σχολείου, τα αγγλικά διδάσκονται από την πρώτη τάξη και υπάρχει και η δυνατότητα επιλογής για εκμάθηση και δεύτερης γλώσσας όπως είναι τα γαλλικά. [...]

Τέλος, εξέφρασε την ελπίδα ότι θα υπάρξουν περισσότερες θετικές εξελίξεις στο θέμα της προώθησης της πολυγλωσσίας.

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

[...] Ότι η δημόσια εκπαίδευση πρέπει να δίνει σε όλα τα Ελληνόπουλα την ευκαιρία να διδαχτούν μια (τουλάχιστον) ξένη **γλώσσα** είναι αυτονόητο, αλλά το ίδιο αυτονόητο είναι ότι η διδασκαλία της ξένης γλώσσας δεν επιτρέπεται σε καμιά περίπτωση να παραμερίσει, να περιορίσει ή να επηρεάσει αρνητικά με οποιονδήποτε τρόπο τη διδασκαλία και την εκμάθηση της δικής μας εθνικής γλώσσας. [...]

Οι μαθητές μπαίνουν στο Δημοτικό όταν είναι πάνω κάτω έξι χρονών και το εγκαταλείπουν στα δώδεκα· είναι ακριβώς αυτά τα χρόνια, όπου σχηματίζονται και σταθεροποιούνται οι γλωσσικές δομές, πλουτίζει το λεξιλόγιο και αναπτύσσονται οι ενεργητικοί και παθητικοί αυτοματισμοί της γλώσσας, δηλαδή οι μηχανισμοί που κυβερνούν και διευκολύνουν την κατανόηση, την ομιλία και τη γραφή. Διδάσκοντας και μια δεύτερη γλώσσα δίπλα στη μητρική, υπάρχει κίνδυνος τουλάχιστο για τα λιγότερο προικισμένα παιδιά, ξένες δομές, μηχανισμοί και λέξεις να νοθέψουν τα Ελληνικά την ώρα που σχηματίζονται, να τα παραμορφώσουν πριν σταθεροποιηθούν. [...]

«Πού ζείτε;» θα μας πουν. «Δεν ξέρετε πόσα παιδιά μεγαλώνουν δίγλωσσα; Δεν βλέπετε πόσα παιδιά κάνουν από μικρά «ιδιαιτέρα» στο σπίτι, πόσα πηγαίνουν αργότερα στα ινστιτούτα και στα φροντιστήρια ξένων γλωσσών, πόσα φοιτούν σε ιδιωτικά –Νηπιαγωγεία και Δημοτικά- όπου η ξένη γλώσσα είναι εξαρχής μέσα στο πρόγραμμα;» «Εδώ ζούμε» θα απαντήσουμε «και όλα αυτά τα ξέρουμε κι από την παρατήρηση κι από τη δική μας πείρα. Υπάρχει ωστόσο διαφορά, αν συζητά κι αποφασίζει κανείς για συγκεκριμένες περιπτώσεις ή για το σύνολο των μαθητών της δημόσιας εκπαίδευσης. Σίγουρα, τα παιδιά των μεταναστών, όπως και τα παιδιά από μικτούς γάμους, θα μεγαλώνουν δίγλωσσα, σίγουρα οι **εύποροι** φροντίζουν να εξασκούν τα παιδιά τους από μικρά.[...]

Στις ξένες γλώσσες σίγουρα και οι οικονομικά πιο αδύναμοι θα θυσιάσουν πολλά, για «να μη μείνουν στραβά» τα παιδιά τους. Ποιος θα τους κατηγορήσει; Όμως όλα αυτά γίνονται είτε γιατί το επιβάλλουν οι οικογενειακές περιστάσεις, είτε με την ελεύθερη θέληση και ευθύνη των γονιών, που κρίνουν αβοήθητοι – και τα αποτελέσματα είναι **άδεια**. Θα είχε μεγάλη σημασία και αντίκτυπο, αν σε εθνικό επίπεδο η ελληνική πολιτεία ύστερα από ώριμη επιστημονική σκέψη έκρινε, αποφάσιζε και καθόριζε ότι για όλα τα Ελληνόπουλα η σωστή ηλικία να ξεκινήσουν μια ξένη γλώσσα είναι τα δώδεκα χρόνια, όταν θα μπαίνουν στο Γυμνάσιο...»

Απόσπασμα από άρθρο του Φάνη Ι. Κακριδή

Εφημ. ΤΟ ΒΗΜΑ, 28/7/1991

A. Ερωτήσεις κατανόησης

1. Ποιο είναι το θέμα που πραγματεύονται οι συγγραφείς των δύο πιο πάνω κειμένων ;
(μον. 0,25)

.....

.....

2. Ποια θέση διατυπώνει ο Φάνης Ι. Κακριδής στο **κείμενο 2** για τη σωστή ηλικία που πρέπει να ξεκινούν τα Ελληνόπουλα να μαθαίνουν μια ξένη γλώσσα; Με ποιο επιχείρημα στηρίζει την άποψή του αυτή;
(μον. 1)

.....

.....

.....

.....

.....

3. Το εκπαιδευτικό σύστημα της Κύπρου εφαρμόζει αυτά που υποστηρίζει ο Φάνης Ι. Κακριδής σχετικά με την ηλικία εκμάθησης ξένης γλώσσας; Να τεκμηριώσετε την απάντησή σας με στοιχεία από το **κείμενο 1**. (μον. 0,75)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

B. Οργάνωση Κειμένων

1. Να δώσετε έναν δικό σας τίτλο στο **κείμενο 2**. (μον. 0,5)

.....

.....

2. Να γράψετε πλαγιότιτλο για την τρίτη παράγραφο του **κειμένου 1**. (μον. 0,5)

.....

.....

Γ. Μορφοσυντακτικά φαινόμενα

1. Να αναγνωρίσετε τα είδη των πιο κάτω δευτερευουσών προτάσεων, όπως αυτές λειτουργούν μέσα στο **κείμενο 2** και να δηλώσετε τον συντακτικό τους ρόλο. (μον. 1,5)

A/A	Δευτερεύουσα Πρόταση	Είδος	Συντακτικός Ρόλος
α	...να δίνει σε όλα τα Ελληνόπουλα την ευκαιρία		
β	...που κρίνουν αβοήθητοι		
γ	...όταν θα μπαίνουν στο Γυμνάσιο		

2. Στην τέταρτη παράγραφο του κειμένου 2, να εντοπίσετε έναν (1) υποθετικό λόγο και να δώσετε: (μον. 0,5)

(α) Υπόθεση :

(β) Απόδοση :

(γ) Είδος :

(δ) Μετατροπή στο αντίθετο είδος:

.....

Δ. Λεξιλογικές ασκήσεις

1. Η λέξη καιρό που βρίσκεται στο κείμενο 1 με έντονα γράμματα, είναι πολύσημη. Να τη χρησιμοποιήσετε σε δύο προτάσεις (με διαφορετική σημασία η καθεμιά), ώστε να γίνεται αντιληπτή η διαφορετική σημασία της από αυτήν του κειμένου. (μον. 0,4)

(α)

(β)

2. Οι πιο κάτω λέξεις περιλαμβάνονται μέσα στο κείμενο 2 με έντονα γράμματα. Να δώσετε για κάθε λέξη ένα (1) συνώνυμο με βάση τη σημασία που έχουν στο κείμενο.

(μον. 0,4)

(α) εύποροι:

(β) άδηλα :

3. Να γράψετε ένα (1) υπώνυμο για τη λέξη γλώσσα, που βρίσκεται στο κείμενο 2 με έντονα γράμματα. (μον. 0,2)

γλώσσα:

Ε. Παραγωγή Γραπτού Επικοινωνιακού Λόγου

(μον. 8)

Όπως γίνεται αντιληπτό η γλωσσομάθεια μέσα στη σημερινή παγκοσμιοποιημένη κοινωνία θεωρείται απαραίτητη, σχεδόν όσο και η καλή χρήση της μητρικής μας γλώσσας. Να συντάξετε κείμενο (300 – 350 λέξεις) που θα αναρτηθεί στο περιοδικό του σχολείου σας, με το οποίο να εξηγείτε γιατί είναι ανάγκη και απαίτηση των καιρών μας η καλή χρήση μιας τουλάχιστον ξένης γλώσσας, αλλά και ποιοι κίνδυνοι μπορεί να προκύψουν αν αμελήσουμε τη μητρική μας γλώσσα.

[illegible]

[illegible]

I. ΚΕΙΜΕΝΑ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1: «Ντέμιαν», Έρμαν Έσσε

[...] Έτσι λοιπόν έβλεπα τον εαυτό μου! Εγώ, που τριγύριζα εδώ κι εκεί και περιφρονούσα τον κόσμο! Εγώ, ο περήφανος, ο έξυπνος που καταλάβαινε τη σκέψη του Ντέμιαν και στοχαζόταν μαζί του! Έτσι έβλεπα τον εαυτό μου, ένα έκτρωμα κι ένα γουρούνι, ένα άγριο κτήνος, δέσμιος σε ποταπά ένστικτα! Εγώ, που ήλθα από τόσα όμορφα περιβόλια, όπου βασίλευαν η καθαριότητα, η λάμψη και η τρυφερότητα, εγώ λοιπόν, που αγαπούσα την μουσική του Μπαχ και τα ωραία ποιήματα! Άκουγα με αηδία και αναστάτωση το γέλιο μου· το γέλιο ενός μέθυσου, ενός καθυστερημένου· ήταν ένα ακράτητο και ηλίθιο γέλιο. Εκεί είχα καταντήσει.[...]

[...] Στο μεταξύ εξωτερικά τουλάχιστο και με μια επιδεξιότητα πήρα τον κατήφορο. Το πρώτο μεθύσι ακολούθησαν άλλα. Στο σχολείο μας είχαν συνηθίσει πολλά παιδιά να κάνουν μια τέτοια ζωή· ήμουν ο πιο μικρός που έπαιρνα μέρος σε τέτοιες διασκεδάσεις και συνάμα από καιρό έπαφα να είμαι ο μικρός και υπομονετικός μαθητής, αλλά ένας αρχηγός και πρωταγωνιστής, ένας ξακουστός θαμώνας των ταβερνών. Ανήκα πια στον σκοτεινό κόσμο, [...] και στον κόσμο αυτό περνούσα για πολύ σπουδαίος.

Την ίδια στιγμή ένιωθα όμως και βαθύ πόνο. Κι ενώ ζούσα σ' ένα όργιο αυτοκαταστροφής και στα μάτια των συμμαθητών μου ήμουν ένας αρχηγός, ένα διαβολόπαιδο, ένα καταραμένο παλικάρι έξυπνο και σπιρτόζο, εγώ στο βάθος ήμουν μια ψυχή γεμάτη αγωνία και σπαραγμό. Θυμάμαι πάντοτε πως ένα κυριακάτικο πρωινό, καθώς έβγαινα από ένα μπαρ, δάκρυα ανέβλυσαν στα μάτια μου, καθώς είδα αμέριμνα παιδιά να παίζουν μετά τον εκκλησιασμό, καλοχτενισμένα και ντυμένα καθαρά. Και καθώς ήμουν καθισμένος σε βρώμικα τραπέζια και διασκεδάζα τους φίλους μου με τον ανήκουστο κυνισμό μου, προκαλώντας σ' αυτούς συχνά και τον φόβο, στα βάθη της καρδιάς μου είχα σεβασμό προς ό,τι περιέπαιζα και με δάκρυα γονάτιζα μπροστά στην ψυχή μου, στο παρελθόν, στη μητέρα μου και στον Θεό.

[...] Όσο περισσότερο ένιωθα πως διέφερα από τους άλλους, τόσο πιο δύσκολο ήταν για μένα να τους εγκαταλείψω. Δεν ξέρω πραγματικά αν το μεθύσι και το όνομα που πήρα μου έδιναν κάποια ικανοποίηση. Άλλωστε ποτέ δεν συνήθισα το οινόπνευμα κι έτσι πάντοτε ένιωθα τις καταστρεπτικές του συνέπειες. Ήταν για μένα ένας αναγκασμός. Έκανα μια τέτοια ζωή, γιατί δεν ήξερα τι άλλο να κάνω. Φοβόμουν να ζω στη μοναξιά, φοβόμουν τις πολλές κρίσεις τρυφερότητας και ντροπής, που μέσα μου φούντωναν απεριόριστα, φοβόμουν τέλος την τρυφερή σκέψη του έρωτα, που ερχόταν συχνά.

Ένα πράγμα μου έλειπε πολύ πάντοτε· ένας φίλος. Υπήρχαν δυο τρεις συμμαθητές που τους έβλεπα ευχαρίστως. Εντούτοις ανήκαν στους καλούς και τα δικά μου κατορθώματα είχαν γίνει γνωστά σε όλους. Με απέφευγαν. Για όλους ήμουν ένας χαμένος παίκτης, που τα πόδια του σάλευαν πάνω στο έδαφος. Οι δάσκαλοί μου γνώριζαν πολλά για μένα και πολλές φορές με είχαν τιμωρήσει αυστηρά. Η οριστική αποβολή από το σχολείο ήταν κάτι που το περίμενα. Τό 'ξερα αυτό, άλλωστε δεν ήμουν πια καλός μαθητής· σερνόμουν με κόπο εδώ κι εκεί και καταλάβαινα πως η τραγωδία μου δεν μπορούσε να κρατήσει πολύ.[...]

[...] Τρομοκρατήθηκα κι ένιωσα την καρδιά μου να σπαράζει, όταν για πρώτη φορά κατέφτασε ο πατέρας κοντά μου, αφού ο διευθυντής του οικοτροφείου τον πληροφόρησε για τη διαγωγή μου. Σαν ήλθε όμως για δεύτερη φορά κατά τα τέλη του χειμερινού εξαμήνου ήμουν ήδη σκληρός και αδιάφορος. Τον άφησα να με μαλώνει, να με παρακαλεί και να με κάνει να συγκινηθώ στο όνομα της μητέρας μου. Είχε ξεσπάσει τρομερά και μου δήλωσε πως, αν δεν άλλαζα τακτική, θα με έδιωχνε ατιμασμένο από το σχολείο και θα με έκλεινε σε αναμορφωτήριο. Ας το έκανε! Σαν έφυγε, ένιωσα κάποια θλίψη, αλλά ο πατέρας μου δεν είχε πετύχει τίποτα, δεν μου είχε βρει κανένα δρόμο. Έβλεπα λοιπόν πως ό,τι του γινόταν ήταν καλά καμωμένο.[...]

ΚΕΙΜΕΝΟ 2: «Τόνιο Κρέγκερ» , Τόμας Μαν

Ήταν γεγονός πως ο Τόνιο αγαπούσε τον Χανς Χάνσεν και είχε κιόλας υποφέρει πολύ εξαιτίας του. Εκείνος που αγαπάει περισσότερο είναι κι ο ηττημένος, εκείνος που πάντοτε υποφέρει – αυτό το απλό και σκληρό μάθημα το είχε πάρει κιόλας απ' τη ζωή η δεκατετράχρονη ψυχή του. Κι ήταν στο χαρακτήρα του να σημειώνει τέτοιου είδους εμπειρίες, να τις κρατάει μέσα στο μυαλό του, πράγμα που ως ένα σημείο του έδινε ικανοποίηση, χωρίς φυσικά να τις χρησιμοποιεί ποτέ για τον εαυτό του. Συνέβαινε ακόμα να δίνει μεγαλύτερη σημασία σ' αυτά τα μαθήματα, από κείνα που έπρεπε να μαθαίνει στο σχολείο, όπου την ώρα της διδασκαλίας μέσα στις θολωτές, γοθικές τάξεις ανέλυε τις περισσότερες φορές τις σκέψεις του, προσπαθώντας να νιώσει την ουσία όλων αυτών ως το βάθος. Αυτή η απασχόληση του έδινε την ίδια ευχαρίστηση, όπως όταν έπαιζε βιολί – γιατί έπαιζε βιολί – τριγυρνώντας μέσα στο δωμάτιό του, και προσπαθούσε να βγάλει ήχους όσο γινόταν πιο απαλούς, αφήνοντάς τους ν' ανακατεύονται με το πλατάγισμα του νερού, που τινάζοταν χορεύοντας πέρα στο σιντριβάνι του κήπου, κάτω απ' τα κλαδιά της γέρικης καρυδιάς...

Το σιντριβάνι, η γέρικη καρυδιά, το βιολί του, και κει μακριά η θάλασσα, η Βαλτική, που τα θερινά όνειρά της μπορούσε ν' αφουγκράζεται στις διακοπές του, αυτά ήταν τα πράγματα που αγαπούσε περισσότερο και που κατά κάποιο τρόπο αποτελούσαν το περιβάλλον, όπου διαδραματιζόταν η εσωτερική του ζωή, πράγματα που μονάχα με σίχους θα ήταν δυνατό να εκφραστούν και που ξανάρχονταν πάντοτε στα ποιήματα που έγραφε ο Τόνιο Κρέγκερ.

Το γεγονός ότι φύλαγε ένα τετράδιο όπου έγραφε στίχους είχε γίνει από δικό του φταίξιμο γνωστό ανάμεσα στους συμμαθητές και τους δασκάλους του, με πολύ κακές συνέπειες για τον ίδιο. Στο γιο του Πρόξενου Κρέγκερ φάνηκε απ' τη μια μεριά κουτό και ευτελές να θορυβηθεί απ' το γεγονός και περιφρονούσε τους συμμαθητές και τους δασκάλους του, που οι κακές τους συνήθειες τον απωθούσαν και διέκρινε τις προσωπικές τους αδυναμίες με μια σπάνια διορατικότητα. Από την άλλη μεριά πάλι, θεωρούσε κι ο ίδιος αμάρτημα κι απρέπεια το να γράφεις στίχους, δίνοντας έτσι δίκιο σ' όλους αυτούς που το θεωρούσαν σαν μια αφύσικη απασχόληση. Αυτό όμως δεν αρκούσε για να τον κάνει να σταματήσει... Επειδή περνούσε τον καιρό του στο σπίτι χασομερώντας, και στις παραδόσεις ήταν βραδύς κι αφηρημένος, οι δάσκαλοι του έβαζαν κακούς βαθμούς· έτσι έφερνε τους πιο αξιοθρήνητους ελέγχους, πράγμα που έκανε τον πατέρα του, έναν καλοντυμένο κύριο με γαλανά στοχαστικά μάτια κι ένα αγριολούλουδο πάντοτε στο πέτο, να οργίζεται και να στενοχωριέται. Η μητέρα αντίθετα του Τόνιο, η ωραία μαυρομαλλούσα μητέρα του, που το μικρό της όνομα ήταν Κονσουέλο και που ήταν διαφορετική από τις άλλες γυναίκες της πόλης, γιατί ο πατέρας την είχε φέρει από πολύ μακριά, απ' το Νότο, έμενε βασικά αδιάφορη απ' τα ενδεικτικά του.

Ο Τόνιο αγαπούσε τη μελαχρινή φλογερή μητέρα του, που έπαιζε τόσο ωραία πιάνο και μαντολίνο, κι ήταν ευχαριστημένος που δε μεμψιμοιρούσε για την αμφίβολη θέση του ανάμεσα στους ανθρώπους. Παρ' όλ' αυτά, καταλάβαινε πως ο θυμός του πατέρα του ήταν πιο δικαιολογημένος και σεβαστός· συμφωνούσε στο βάθος μαζί του, αν και τον μάλωνε συχνά, βρίσκοντας την εύθυμη αδιαφορία της μητέρας του λίγο ανάρμοστη. Ορισμένες φορές σκεφτόταν κάπως έτσι: δε φτάνει που είμαι αμελής, πεισματάρης, που ασχολούμαι με πράγματα που δεν ενδιαφέρουν κανέναν, είναι κι εκείνη τέτοια, που δε θέλει ή δεν μπορεί να μ' αλλάξει. Το σωστό θα ήταν να με μάλωνε και να με τιμωρούσε για όλ' αυτά κι όχι να τα παραβλέπει, φιλώντας με και παίζοντας μουσική! Στο κάτω κάτω δεν είμαστε τίποτα τσιγγάνοι σε πράσινες καρότσες, είμαστε άνθρωποι καθωσπρέπει, ο Πρόξενος Κρέγκερ, η οικογένεια των Κρέγκερ... Όχι σπάνια, σκεφτόταν ακόμα: γιατί να είμαι άραγε τόσο παράξενος και σε αντίθεση μ' όλους, σε ρήξη με τους δασκάλους και ξένος ανάμεσα σ' άλλα παιδιά; Για δες τους τούς καλούς μου τους συμμαθητές της μακάριας μετριότητας! Δε βρίσκουν τους δασκάλους τους γελοίους, δεν γράφουν ποιήματα, και σκέφτονται πράγματα που σκέφτεται όλος ο κόσμος, που μπορείς να τα πεις φωναχτά. Πόσο είναι φρόνιμοι και σύμφωνοι μ' όλα κι όλους... Αυτό θα πρέπει νά 'ναι καλό... Τι συμβαίνει όμως με μένα και πώς θα συνεχιστεί η ιστορία αυτή; [...]

II. ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Να απαντήσετε στις ερωτήσεις που ακολουθούν, αφού μελετήσετε και αντιπαραβάλετε τα δύο λογοτεχνικά κείμενα που σας δίνονται πιο πάνω:

1. Και στα δύο κείμενα ακούμε τη φωνή του αφηγητή. Σε ποιο γραμματικό πρόσωπο γίνεται η αφήγησή τους; (μον. 0,5)

Ντέμιαν:.....

Τόνιο Κρέγκερ:.....

2. Ο Έμιλ στο κείμενο του Έρμαν Έσσεν «Ντέμιαν», περιγράφει τον παλιό (παιδικό) και τον τωρινό (εφηβικό) εαυτό του. Να δώσετε δύο (2) σημεία που φανερώνουν τη διαφορά ανάμεσα στην παιδική και την εφηβική ηλικία του Έμιλ. (μον. 1)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. Με ποιον τρόπο συμπεριφέρεται ο πατέρας του Έμιλ απέναντι στον γιο του; Γιατί νομίζετε ότι η στάση του δε φέρνει αποτέλεσμα; (μον. 1)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. (α) Να αναφέρετε τις ενασχολήσεις με τις οποίες ο έφηβος Τόνιο στο κείμενο του Τόμας Μαν «Τόνιο Κρέγκερ» δηλώνει τη διαφορετικότητά του με το περιβάλλον του.

(μον. 0,5)

.....
.....
.....
.....
.....

(β) Να εξηγήσετε πώς οι προτιμήσεις του αυτές επηρεάζουν τις σχέσεις του με τους γονείς του. (μον. 1)

.....

.....

.....

.....

5. Στο κείμενο του Ε. Έσσε «Ντέμιαν» και στο κείμενο του Τόμας Μαν «Τόνιο Κρέγκερ» διαφαίνονται οι σχέσεις των δύο νεαρών ηρώων με τους συμμαθητές τους.

(α) Να δώσετε δύο (2) σημεία μέσα από το κείμενο «Ντέμιαν» που να σκιαγραφούν τη σχέση του Έμιλ με τους συμμαθητές του. (μον. 1)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(β) Να συγκρίνετε τη σχέση αυτή, με τη σχέση του Τόνιο με τους συμμαθητές του, στο κείμενο «Τόνιο Κρέγκερ», δίνοντας μια (1) ομοιότητα και μια (1) διαφορά. (μον. 1)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!

Η Διευθύντρια

.....

Αθηνά Ονουφρίου